

بررسی اثر ضد قارچی عصاره برگ درخت گردو (*Juglans regia L.*) بر قارچ

مالاسزیا فورفور در شرایط آزمایشگاهی

عیسی غلامپور عزیزی^۱، سمانه روحی^۲، بیژن نوری^۳، شعبان حسن زاده میانداسته^۴

۱. استادیار گروه قارچ شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران.

۲. دانشجوی دوره دکترای اپیدمیولوژی مولکولی باکتری ها، مرکز تحقیقات سلولی-مولکولی و گروه میکروپ شناسی، عضو کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران.

۳. استادیار گروه اپیدمیولوژی و آمار زیستی، دانشکده پزشکی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت کردستان، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران.

۴. کارشناس ارشد فیزیولوژی گیاهی، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، بابل، ایران. (نویسنده مسوول) تلفن ثابت: ۰۱۱-۴۲۲۵۲۱۹۶
microbiol_sci@yahoo.com

چکیده

زمینه و هدف: قارچ *مالاسزیا فورفور* عامل بیماری پیتیریازیس و رسیکالر می باشد. ترکیبات فنولی موجود در برگ درخت گردو دارای خاصیت ضد میکروبی می باشند. هدف از این تحقیق بررسی اثر ضد قارچی عصاره های الکلی و آبی برگ درخت گردو بر قارچ *مالاسزیا فورفور* در شرایط آزمایشگاهی است.

روش بررسی: از برگ گردو به روش تقطیر ساده و روتاری عصاره های آبی و الکلی تهیه و سپس اثرات ضد قارچی این عصاره ها بر *مالاسزیا فورفور* در آزمایشگاه به روش های دیسک و چاهک مطالعه و سپس حداقل غلظت ممانعت کنندگی (MIC) و حداقل غلظت کشندگی (MFC) آنها تعیین شد. نرم افزار SPSS18 و آزمون های آماری آنالیز واریانس دو طرفه و بن فرونی (Bonferroni) جهت تجزیه و تحلیل داده ها مورد استفاده قرار گرفت.

یافته ها: بیشترین قطر هاله ممانعت از رشد برای عصاره آبی، اتانولی و متانولی به ترتیب ۳۰، ۲۸/۶۶ و ۴۶/۳۳ میلی متر بود که در غلظت ۱۱۰ میلی لیتر مشاهده شد. MIC عصاره آبی بر *مالاسزیا فورفور* برابر با 25×10^3 میلی گرم در میلی لیتر و MFC آن 5×10^4 میلی گرم در میلی لیتر تعیین شد. MIC و MFC عصاره اتانولی برگ گردو نیز به ترتیب برابر با ۶۲۵۰ و 125×10^2 میلی گرم در میلی لیتر بودند. همچنین MIC و MFC عصاره متانولی به ترتیب برابر با 25×10^3 و 5×10^3 میلی گرم در میلی لیتر تعیین شدند. نتایج آماری نشان داد که عصاره های مختلف تاثیر متفاوتی بر قطر هاله عدم رشد داشتند و با افزایش غلظت عصاره، قطر هاله عدم رشد نیز افزایش یافت ($p < 0/05$).

نتیجه گیری: بنابر نتایج بدست آمده می توان احتمال داد که در آینده بتوان از عصاره های برگ درخت گردو برای درمان بیماری های ناشی از قارچ *مالاسزیا فورفور* استفاده نمود.

واژه های کلیدی: اثر ضد قارچی، عصاره، برگ درخت گردو، *مالاسزیا فورفور*

وصول مقاله: ۹۳/۱/۲۷ اصلاحیه نهایی: ۹۳/۷/۲۰ پذیرش: ۹۳/۸/۲۶

مقدمه

با توسعه سریع داروهای سینتتیک (Synthetic) در بیست سال اخیر استفاده از گیاهان دارویی تا اندازه زیادی نسخ شده بود، ولی به علت ظاهر شدن عوارض نامطلوب و جانبی این ترکیبات و عدم سازگاری آنها با طبیعت انسان بار دیگر توجه دانشمندان و محققین به گیاه درمانی و مواد موثر موجود در گیاهان دارویی معطوف گردید. *مالاسزیا فورفور* (*Malassezia furfur*) یک مخمر چربی دوست است و عامل بیماری پیتیریازیس یا تینه آورسیکالر (*Pityriasis versicolor* or *versicolor*) می باشد که باعث ضایعات پوستی در پوست سر، سینه، پشت، تنه، ران و صورت می شود. همچنین این قارچ از بیماران با علائم و نشانه های عفونت خون یا سپسیس (Sepsis) نیز جدا شده است (۳-۱). برای درمان این بیماری از مواد کراتولیتیک (Keratolytic) یا از بین برنده لایه شاخی پوست مثل پماد وایت فیلد، کلوتریمازول و تربینافین می توان استفاده کرد که همگی اینها مواد شیمیایی بوده و اثرات سوء روی بدن میزبان نظیر احساس سوزش، خارش و تحریک دارند (۳). همچنین استفاده گسترده از عوامل ضد قارچ ممکن است علت بوجود آمدن گونه های مقاوم به داروهای ضد قارچی شود (۴). ترکیبات فنولی موجود در برگ درخت گردو (نام علمی *Juglans regia L.* (walnut tree)) نظیر کینونها، تانهای هیدولیز شونده و فلاونوئیدها دارای خاصیت حساسیت زدایی، ضد اکسایش، ضد التهاب و ضد میکروبی می باشند و به طور طبیعی ضرری برای محیط زیست و انسان ندارند. برگ درخت گردو حشرات موذی مانند بید و ساس را از بین می برد. عصاره برگ این درخت خاصیت باکتری کشی و انگل کشی دارد. مصرف دم کرده برگ گردو نیز اثر کاهش دهنده مقدار قند خون در مبتلایان به دیابت دارد و برای مبتلایان به ورم مفاصل و بیماری های پوستی آگزما نیز می تواند مفید واقع شود. در طب سنتی از برگ درخت گردو به عنوان تصفیه کننده خون و رفع عوارض مزمن دستگاه هضم و بیماریهای پوستی استفاده می شود (۶ و ۵).

در مطالعات مختلف اثرات ضد میکروبی گیاه گردو بر میکروب های مختلف ثابت شده است:

Noumi و همکارانش در سال ۲۰۱۰ در تونس با بررسی اثرات ضد قارچی عصاره متانولی، اتیل استاتی و استونی پوست میوه گیاه گردو بر *کاندیدا آلبیکنس* (*Candida albicans*) نتیجه گرفتند که این عصاره ها دارای اثر ضد کاندیدیایی بودند و مقدار کمترین غلظت مهار کننده باکتری یا MIC (Minimum inhibitory concentration) آن ۰/۱۹۵-۰/۰۰۶ میلی گرم بر میلی لیتر بود (۷). Sharafati-Chaleshtori و همکاران در سال ۲۰۱۰ در ایران اثرات ضد باکتریایی عصاره اتانولی برگ گردوی ایرانی را بر روی *استرپتوکوک موتانس* (*Streptococcus mutans*) و *استرپتوکوک سانگوئیس* (*Streptococcus sanguinis*) بررسی کردند، در این مطالعه MIC عصاره اتانولی برگ گردو برای *استرپتوکوک های موتانس* و *سانگوئیس* به ترتیب ۱۲۵ و ۱۵/۶ میلی گرم در میلی لیتر بود. بنابراین عصاره برگ گردو دارای اثر ضد میکروبی علیه باکتری های مذکور بوده و می تواند به عنوان فرآورده ضد عفونی کننده در پیشگیری و درمان پوسیدگی های دندانی حاصل از این میکروارگانیسم ها جایگزین گردد (۸). در مطالعه دیگر نیز Sharafati-Chaleshtori و همکاران در سال ۲۰۱۱ در ایران نشان دادند که عصاره اتانولی برگ درخت گردو فعالیت های ضد باکتریایی علیه *استرپتوکوک موتانس*، *استرپتوکوک سالیواریوس* (*Streptococcus salivarius*)، *استرپتوکوک سانگوئیس* و *اکتینومایسس ویسکوز* (*Actinomyces viscosus*) دارد و MIC آن ۱۸۷/۵-۱۵/۵ و کمترین غلظت باکتری کشی یا MBC (Minimum bactericidal concentration) آن ۳۱/۲۵ میلی گرم در میلی لیتر بود (۹). همچنین Zakavi و همکاران در سال ۲۰۱۳ در ایران گزارش دادند که عصاره های اتانولی پوسته ساقه درخت گردو اثر ضد میکروبی بر علیه *استافیلوکوک اورئوس*

(*Staphylococcus aureus*)، استرپتوکوک موتانس، استرپتوکوک سانگوئیس و استرپتوکوک سالیواریوس دارد و MIC آن برای هر باکتری به ترتیب ۲، ۵، ۱/۲۵ و ۲/۵ میلی گرم بر میلی لیتر بود (۱۰). Ali-Shtayeh و Abu Ghdeib در سال ۱۹۹۹ نشان دادند که عصاره آبی برگ و میوه گردو اثر ضد قارچی بر علیه قارچ های بیماری زای میکروسپوروم کنیس (*Microsporium canis*) و تریکوفیتون ویولاسئوم (*Trichophyton violaceum*) دارد و MIC آن ۴۰-۶۰ میکروگرم بر میلی لیتر تعیین شد (۱۱). با توجه به اثرات داوری این گیاه و نیاز جامعه امروزی به داروهای جدید هدف در این تحقیق بررسی اثرات ضد قارچی عصاره های آبی و الکی برگ درخت گردو در شرایط آزمایشگاه بر روی قارچ *مالاسزیا فورفور* به روش های دیسک، چاهک و تعیین کمترین غلظت مهارکنندگی MIC و کمترین غلظت قارچ کشی (Minimum fungicidal concentrations) MFC عصاره های مذکور می باشد.

روش بررسی

نوع مطالعه تجربی-آزمایشگاهی است. این تحقیق در آزمایشگاه قارچ شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل در استان مازندران برای تعیین خاصیت ضد قارچی عصاره برگ گردو بر قارچ *مالاسزیا فورفور* به روش دیسک و چاهک و همچنین تعیین MIC و MFC انجام شد.

جمع آوری نمونه

در فصول پاییز و زمستان ۱۳۹۲ از مزارع استان مازندران برگ درخت گردو ایرانی (نام علمی (Persian walnut (*J. regia*) جمع آوری شد و ابتدا چند بار با آب فراوان شستشو داده و در طول مدت یک ماه در دمای اتاق (۲۷ درجه سانتی گراد) خشک شد. از برگ های خشک شده بوسیله آسیاب برقی پودر تهیه شد (۱۲).

کشت قارچ

نمونه بالینی *مالاسزیا فورفور* برای این مطالعه توسط دانشگاه علوم پزشکی مازندران ارائه شد. کشت قارچ بصورت خطی در محیط سابورد کستروز آگار SDA (Sabouraud Dextrose Agar) (شامل آنتی بیوتیک های کلرامفنیکول و جنتامایسین (Merck مرک، آلمان) برای جلوگیری از رشد باکتری ها کشت داده شد و به مدت ۴۸ ساعت در ۳۵ درجه سانتی گراد انکوبه شد. سپس کلونی ها بوسیله بلودومتلین رنگ آمیزی شدند. گونه *مالاسزیا فورفور* بر اساس مورفولوژی کلنی، شکل میکروسکوپی و عدم رشد بر روی محیط سابورد کستروز بدون چربی شناسایی شدند. پس از تایید *مالاسزیا فورفور* در گروه قارچ شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل، مطالعه بر روی آنها انجام شد (۱۳ و ۱۴).

تهیه سوسپانسیون قارچی

کلونی های تازه قارچ *مالاسزیا فورفور* در ۵ میلی لیتر سالین نرمال (Normal Saline) رقیق و سپس به مدت ۱۵ ثانیه ورتکس شد. بعد از این مرحله سوسپانسیون این قارچ به اندازه $10^8 \times 1/5$ CFU/ml بر اساس استاندارد ۰/۵ مک فارلند تنظیم شد (۱۳).

عصاره گیری آبی

از روش پرکولاسیون جهت آماده سازی عصاره ها استفاده شد. ۲۵ گرم از پودر برگ گردو که قبلا خشک شده بود و بصورت پودر در آمده بود بطور جداگانه داخل یک کاغذ صافی تمیز بیچانده شد و سپس با ۲۵۰ میلی لیتر آب در یک ارلن مخلوط شد و به مدت ۳ دقیقه به طور مداوم تکان داده شد. بعد از این مرحله در دمای اتاق (۲۷ درجه سانتی گراد) برای ۲۴ ساعت قرار داده شد. سپس به کمک کاغذ صافی No. 1 عصاره صاف شد و در دستگاه روتاری Rotary برای حذف حلال قرار داده شد. بعد از این مرحله عصاره آبی در انکوباتور (۴۰ درجه سانتی گراد) خشک شد. سپس محلول استوک از ۱ گرم عصاره آبی خشک شده در غلظت نهایی ۵ میلی لیتر دی متیل سولفوکساید Dimethyl

Sulphoxide (DMSO) حل شد و بوسیله سرنگ میلی پور با فیلترهایی به قطر ۰/۲۲ میکرون فیلتر شد (۱۶ و ۱۵).

عصاره‌گیری متانولی و اتانولی

۲۵ گرم از پودر برگ خشک شده گیاه وزن شد و هر کدام جداگانه داخل یک ارلن ریخته شد. در این مرحله دو ارلن بطور جداگانه بکار برده شد که در یکی از ارلن ها ۲۵ گرم پودر برگ خشک شده گیاه گردو، ۱۰۰ میلی لیتر متانول، ۱۰۰ میلی لیتر دی اتیل اتر و ۱۰۰ میلی لیتر N-هگزان (N-Hexane) جهت آماده سازی عصاره متانولی ریخته شد. در ارلن بعدی ۲۵ گرم پودر برگ خشک شده گیاه گردو، ۱۰۰ میلی لیتر اتانول ۸۰٪، ۱۰۰ میلی لیتر دی اتیل اتر و ۱۰۰ میلی لیتر N-هگزان (N-Hexane) جهت آماده سازی عصاره اتانولی ریخته و دهانه آن‌ها را با ورقه آلومینیوم بسته و به مدت ۳ دقیقه به طور مداوم تکان داده و در دمای اتاق (۲۷ درجه سانتی گراد) برای ۲۴ ساعت نگهداری شد. سپس به کمک کاغذ صافی No. 1 عصاره صاف و در دستگاه روتاری برای حذف حلال قرار داده شد. بعد از این مرحله عصاره الکلی بدست آمده در انکوباتور (۴۰ درجه سانتی گراد) خشک شد. در انتها ۱ گرم از هر کدام از عصاره های الکلی (اتانولی و متانولی) خشک شده در غلظت نهایی ۵ میلی لیتر DMSO حل و بوسیله سرنگ میلی پور با فیلتر به قطر ۰/۲۲ میکرون فیلتر شد (این مرحله نیز برای تهیه هر کدام از عصاره های متانولی و اتانولی بطور جداگانه انجام گرفت) (۱۶ و ۱۵).

تست تعیین حساسیت *مالاسزیا فورفور* به عصاره با استفاده از دیسک

سوسپانسیون قارچ *مالاسزیا فورفور* ($10^8 \times 1/5$ CFU/ml) بصورت کشت چمنی روی محیط SDA کشت داده شد. از هر عصاره به طور جداگانه غلظت های ۴۰، ۵۰، ۶۰ و ۷۰ میلی گرم در میلی لیتر تهیه شد، سپس حجم ۱۵ میکرولیتر از هر کدام از رقت های تهیه شده به طور جداگانه بوسیله سمپلر از داخل لوله ها برداشته به روی دیسک‌های استاندارد خالی (پادتن طب، ایران) وارد و در ۴۵ درجه سانتی گراد

گذاشته تا خشک شد. در مرحله بعد دیسک ها بوسیله پنس استریل روی محیط کشت SDA قرار داده شد. کنترل مثبت دیسک های فلوکونازول (۲۵ میکروگرم) (پادتن طب، ایران) و کنترل منفی شامل دیسک خالی حاوی حجم ۱۵ میکرولیتر از DMSO بود که آن نیز بوسیله سمپلر به روی دیسک خالی شد. سپس پلیت ها برای ۴۸ ساعت در ۳۵ درجه سانتی گراد انکوبه شدند. هاله عدم رشد بر اساس استاندارد NCCLS محاسبه شد (۱۷ و ۱۶).

تست تعیین حساسیت *مالاسزیا فورفور* به عصاره با استفاده از چاهک

برای این کار ابتدا از سوسپانسیون *مالاسزیا فورفور* بوسیله سوآپ در محیط SDA بصورت چمنی کشت داده شد. داخل پلیت متوسط (قطر ۱۱ سانتی متر) در فواصل معین و مساوی، چهار چاهک ۷ میلی متری بوسیله پیست پاستور ایجاد شد. انتهای چاهک بوسیله محیط کشت بسته و در هر کدام از آن ها بوسیله سمپلر به طور جداگانه حجم ۲۰ میکرولیتر از غلظت های تهیه شده ۸۰، ۹۰، ۱۰۰ و ۱۱۰ میلی گرم در میلی لیتر از عصاره ریخته شد. همچنین یک حفره به عنوان کنترل مثبت حاوی حجم ۲۰ میکرولیتر داروی فلوکونازول (sigma-F8929) که در DMSO حل شده بود و یک حفره به عنوان کنترل منفی حاوی حجم ۲۰ میکرولیتر از DMSO در نظر گرفته شد. کنترل مثبت و منفی به عنوان تعیین اعتبار تست و حذف مثبت و منفی کاذب در نظر گرفته شدند. سپس پلیت ها برای ۴۸ ساعت در ۳۵ درجه سانتی گراد انکوبه شدند. هاله عدم رشد بر اساس استاندارد NCCLS محاسبه و قطر هاله عدم رشد بر اساس میلی متر تعیین شد. هر تست به روش دیسک و چاهک سه بار تکرار شد (۱۹ و ۱۸).

تعیین MIC

از روش تهیهی سریال رقت برای تعیین MIC استفاده شد. ابتدا سوسپانسیون قارچی معادل ۰/۵ مک فارلند در محیط Sabouraud Dextrose broth (SDB) آماده شد. ۱۱ لوله در نظر گرفته شد و بعد از

عبارتی کمترین غلظتی را که تعداد قارچ ها از یک هزارم تعداد اولیه کمتر شده باشد به عنوان MFC در نظر گرفته شد (۲۴-۲۱).

روش آماری

داده ها بوسیله نرم افزار SPSS18 (SPSS Inc) ، Chicago، USA II) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. از روش آنالیز واریانس دو طرفه جهت بررسی اثر میزان غلظت و انواع عصاره بر قطر هاله عدم رشد قارچ و از آزمون تعقیبی بن فرونی (Bonferroni) جهت مقایسه دوتایی در روش دیسک و چاهک استفاده شد.

یافته ها

با احتساب میانگین سه تکرار برای هر آزمایش نتایج آزمون قطر هاله ممانعت از رشد قارچ مالاگزیا فورفور مشخص شد. در این آزمایش ها با افزایش غلظت عصاره های آبی، اتانولی و متانولی، قطر هاله ممانعت از رشد نیز در هر دو روش دیسک و چاهک بیشتر شده است. عصاره متانولی، آبی و اتانولی به ترتیب با قطر هاله عدم رشد ۳۱/۳۳، ۲۹/۶۶ و ۲۲ میلی متر در روش دیسک و ۴۶/۳۳، ۳۰ و ۲۸/۶۶ میلی متر در روش چاهک بیشترین تاثیر را بر رشد قارچ مالاگزیا فورفور داشتند (جدول ۱).

کدبندی آنها، ۱ میلی لیتر از SDB به آن ها اضافه شد. در مرحله بعد مطابق ۰/۰۱ سرپال رقت ۱ میلی لیتر از عصاره به آن ها اضافه شد. سپس ۲۰ میکرولیتر از سوسپانسیون قارچی به لوله ها اضافه شد. لوله در ۳۵ درجه سانتی گراد به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند. لوله شماره ۱۱ (۱ میلی لیتر SDB + ۲۰ میکرولیتر سوسپانسیون قارچی) به عنوان کنترل در نظر گرفته شد. بعد از انکوباسیون، وجود کدورت (قارچ در لوله مورد نظر رشد کرده و تاثیر عصاره بر روی مهار رشد قارچ کم بوده است) یا عدم وجود کدورت (قارچ در لوله مورد نظر رشد نکرده و تاثیر عصاره بر روی مهار رشد قارچ بیشتر بوده است) در لوله ها مشاهده و بر اساس آن MIC تعیین شد (۲۰).

تعیین MFC

جهت تعیین حداقل غلظت کشندگی قارچ یا MFC، مقدار ۱۰ میکرولیتر از لوله MIC و سایر لوله های فاقد کدورت برداشته و در محیط کشت SDA کشت داده شد و پس از گذشت زمان انکوباسیون پلیت ها در ۳۵ درجه سانتی گراد برای ۴۸ ساعت واحد تشکیل دهنده کلونی (Colony-forming unit (CFU)) تعیین شد. به این ترتیب که کلونی ها شمرده و در ۱۰۰ (عکس ضریب رقت) ضرب شد. به این ترتیب تعداد قارچ ها در پلیت ها به دست آمد. کمترین غلظتی که در آن رشدی مشاهده نشد یا به

جدول ۱- میانگین قطر هاله ممانعت از رشد (میلی متر) قارچ مالاگزیا فورفور ایجاد شده توسط غلظت های معین از عصاره آبی، متانولی و اتانولی برگ گردو به روش دیسک و چاهک (میلی گرم در میلی لیتر)

	چاهک				دیسک			
	۱۱۰	۱۰۰	۹۰	۸۰	۷۰	۶۰	۵۰	۴۰
غلظت عصاره								
آبی	۳۰/۰۰	۲۷/۳۳	۲۵/۶۶	۲۳/۰۰	۲۹/۶۶	۲۷/۳۳	۲۴/۰۰	۲۲/۳۳
اتانولی	۲۸/۶۶	۲۷/۳۳	۲۷/۳۳	۲۰/۶۶	۲۲/۰۰	۲۱/۳۳	۱۹/۶۶	۱۵/۶۶
متانولی	۴۶/۳۳	۳۹/۶۶	۳۸/۰۰	۳۲/۰۰	۳۱/۳۳	۳۱/۰۰	۲۹/۰۰	۲۷/۳۳

حساسیت بیشتری داشت. MIC و MFC عصاره اتانولی نیز به ترتیب برابر با ۶۲۵۰ و ۱۲۵×۱۰^۲ میلی گرم در میلی لیتر تعیین شدند (جدول ۲).

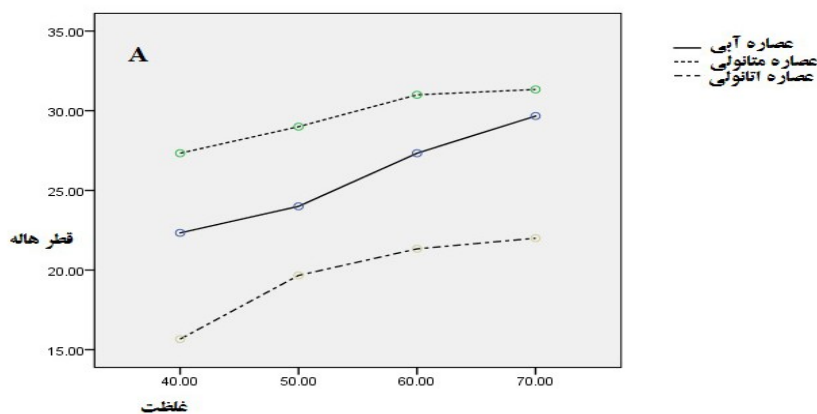
نتایج حاصل از تعیین MIC و MFC عصاره های برگ گردو در جدول ۲ نشان داده شده است. بر اساس این نتایج قارچ *مالاسزیا فورفور* به عصاره اتانولی برگ گردو

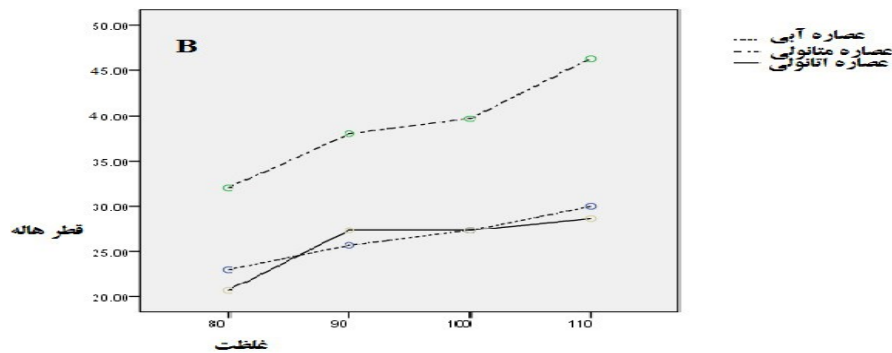
جدول ۲- میزان MIC و MFC عصاره های برگ گردو بر قارچ *مالاسزیا فورفور* (میلی گرم در میلی لیتر)

نوع عصاره	MIC	MFC
آبی	۲۵×۱۰^۳	۵×۱۰^۴
متانولی	۲۵×۱۰^۳	۵×۱۰^۳
اتانولی	۶۲۵۰	۱۲۵×۱۰^۲

های مختلف ثابت کرد که بین تاثیر برخی از غلظت ها اختلاف معنی دار وجود دارد، زیرا تفاوت اثر غلظت های ۴۰ و ۶۰ و همچنین ۴۰ و ۷۰ معنی دار شد ($p < ۰/۰۵$). در روش چاهک نیز نتایج حاصل از مقایسه های زوجی بن فرونی آشکار نمود که بین تمامی غلظت ها به غیر از غلظت های ۱۰۰ و ۹۰ تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < ۰/۰۵$). همچنین نتایج تحلیل آنالیز واریانس نشان داد که بین قطر هاله عدم رشد و غلظت های مختلف عصاره در هر دو روش دیسک و چاهک یک رابطه خطی برقرار است و با افزایش غلظت، میانگین سطح هاله برای هر یک از سه عصاره بصورت خطی افزایش می یابد ($p < ۰/۰۵$) (نمودار ۱).

اثر عامل های غلظت و عصاره بر قطر هاله عدم رشد قارچ *مالاسزیا فورفور* با استفاده از روش آنالیز واریانس دو طرفه نشان داد که غلظت های مختلف عصاره بر روی هاله عدم رشد در هر دو روش دیسک و چاهک تاثیر معنی داری دارد ($p < ۰/۰۵$). همچنین نتایج حاصل از آزمون تعقیبی بن فرونی (عصاره ها بصورت زوجی مقایسه شدند) نشان داد که در روش دیسک بین میزان تاثیر هر سه عصاره ی آبی، متانولی و اتانولی بر قطر هاله عدم رشد اختلاف معنی داری وجود داشت ($p < ۰/۰۵$)، اما در روش چاهک فقط تفاوت دو عصاره ی آبی و متانولی و همچنین متانولی و اتانولی معنی دار شد ($p < ۰/۰۵$). در روش دیسک نتایج حاصل از این آزمون در مورد میزان غلظت

نمودار ۱: نمایش رابطه خطی بین قطر هاله عدم رشد (محور عمودی) و غلظت های مختلف عصاره برگ درخت گردو (محور افقی) در روش دیسک (A) و چاهک (B)؛ فاصله سه خط از یکدیگر تایید کننده تفاوت معنی دار سه عصاره با یکدیگر می باشد

بحث

بر میلی لیتر تعیین شد، در صورتی که عصاره های اتیل استات، کلروفرم و هگزان روی قارچ اثری نداشتند (۲۶). در مطالعه ما عصاره اتانولی برگ درخت گردو اثر ضد قارچی بیشتری روی *مالاسزیا فورفور* داشت و MIC آن برابر با ۶۲۵۰ میلی گرم در میلی لیتر بود. با توجه به اینکه MIC در مطالعه Sharma از مطالعه ما کمتر بود، بنابراین قدرت میکروب کشی بیشتر عصاره مصرف شده را نسبت به مطالعه ما نشان می دهد (هر چه MIC کمتر باشد قدرت ضد میکروبی بیشتر است). بسته به نوع گونه های گیاهی، ترکیبات فیتوشیمیایی در عصاره های قسمت های مختلف گیاه ممکن است مشابه و یا متفاوت باشند و روی انواع میکروب ها اثرات متفاوتی بگذارد (۲۷). در مطالعه Pereira و همکاران در سال ۲۰۰۷، عصاره میوه گردو روی قارچ *کاندیدا (Candida)* و کریپتوکوکوس (*Cryptococcus*) در غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در میلی لیتر اثر داشت ولی عصاره برگ گردو روی آنها اثر نداشت (۲۸). اما در مطالعه ما هر سه عصاره آبی، اتانولی و متانولی برگ گردو اثر ضد قارچی نشان دادند و بیشترین هاله ممانعت از رشد در غلظت ۱۱۰

اکثر گیاهان با مکانیسم های مختلف و حتی متفاوت از آنتی بیوتیک ها رشد میکروب ها را مهار می کنند (۲۵). در مطالعه حاضر اثر ضد قارچی عصاره برگ درخت گردو بر روی قارچ *مالاسزیا فورفور* مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مطالعه ما نشان داد که قارچ *مالاسزیا فورفور* به هاله ممانعت از رشد در روش دیسک و چاهک مشاهده شد. بیشترین قطر هاله ممانعت از رشد ۴۶/۳۳ میلی متر و مربوط به چاهک دارای غلظت ۱۱۰ میلی گرم در میلی لیتر از عصاره متانولی بود. MIC عصاره اتانولی ۶۲۵۰ و متانولی و آبی 25×10^3 میلی گرم در میلی لیتر ارزیابی شد. همچنین MFC عصاره آبی 5×10^4 و برای عصاره اتانولی برگ گردو 125×10^2 میلی گرم در میلی لیتر تعیین شد. MFC عصاره متانولی برگ گردو در این مطالعه برابر با 5×10^3 میلی گرم در میلی لیتر بود. در مطالعه Sharma و همکاران در سال ۲۰۰۸، اثر ضد قارچی عصاره اتانولی پوست ساقه درخت گردو روی *بلاستوسیزومایسز (Blastoschizomyces)* ثابت شد و MIC آن ۲۲ گرم

به طور کلی نتایج مطالعه ما اثر ضد قارچی عصاره برگ درخت گردو را روی قارچ *مالاسزیا فورفور* ثابت کرد، بنابراین عصاره های مذکور حاوی ترکیبات ضد قارچی می باشند. همچنین در مطالعه حاضر اثرات ضد قارچی عصاره های الکلی (اتانولی و متانولی) در مقایسه با عصاره آبی بیشتر بود و می تواند نشان دهنده این موضوع باشد که مواد مؤثره در برگ گردو در الکل قدرت حل شونده و تاثیر گذاری بیشتری دارند. با توجه به این مسئله به نظر می رسد که در انجام طرح های تحقیقاتی تکمیلی و یا جهت مقاصد درمانی، استفاده از عصاره الکلی برگ گردو بسیار مناسب تر از عصاره آبی می باشد.

نتیجه گیری

نتیجه این تحقیق نشان داد که عصاره های الکلی و آبی برگ درخت گردو اثر ضد قارچی بر علیه *مالاسزیا فورفور* در شرایط آزمایشگاهی داشتند. با توجه به این نتایج در آینده می بایست تحقیقات بیشتری را بر روی قسمت های مختلف این گیاه در شرایط *in vivo* و *in vitro* انجام داد و ترکیبات ضد میکروبی آن را مشخص و استخراج نمود. نظر به اینکه داروهای گیاهی اثرات جانبی کمتری دارند، برای کاهش اثرات جانبی و مقاومت دارویی ایجاد شده توسط داروهای شیمیایی، امید است از ترکیبات موثر این گیاه بتوان در آینده برای درمان پی تی ریازیس و رسی کالر به عنوان یک جایگزین مناسب برای داروهای شیمیایی استفاده نمود.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از کارشناسان محترم آزمایشگاه دانشگاه آزاد اسلامی واحد بابل که ما را در این انجام این مطالعه یاری نمودند تشکر به عمل می آید.

میلی گرم در میلی لیتر برای هر سه عصاره مشاهده شد. این نکته قابل توجه است که غلظت های مختلف عصاره های گیاهی اثرات متفاوت روی رشد میکروب ها دارند و با افزایش غلظت اثر میکروب کشی افزایش پیدا می کند. بنابراین تفاوت در میزان و مهار رشد میکروب ممکن است به علت کاربرد میزان متفاوتی از غلظت های عصاره گیاه مورد نظر باشد (۲۹). مطالعه Lopez و همکاران در سال ۲۰۰۱ نشان داد که عصاره متانولی پوست درخت گردو روی قارچ *کاندیدا* اثر نداشت (۳۰). در مطالعه ما نیز عصاره اتانولی برگ گردو اثر مهاری بیشتری در مقایسه با عصاره متانولی به *مالاسزیا فورفور* داشت. بنابراین عصاره برخی از بخش های گیاه موثرتر از عصاره حاصل از سایر بخش ها می باشد و این اثر می تواند به علت میزان و نوع ترکیب ضد میکروبی در عصاره و بخش مورد نظر گیاه باشد (۲). Sharafati-Chleshtori و همکاران در سال ۲۰۱۰ نشان دادند که عصاره اتانولی برگ درخت گردو دارای اثر مهاری روی *پروپیونی باکتریوم آکنه (Propionibacterium acnes)* بود و مقدار MIC آن ۱۲/۵ میلی گرم بر میلی لیتر تعیین شد (۳۱). در مطالعه Motaharinia و همکاران که در سال ۲۰۱۱ انجام شد میزان MIC عصاره الکلی گل ختمی، ریشه ختمی، ریشه شیرین بیان و کتوکونازول را بر *مالاسزیا فورفور* به ترتیب ۲۵/۱۸، ۳۰۰، ۵۰۰ و ۶۵/۲ میکروگرم در میلی لیتر تعیین کردند. همچنین MFC عصاره گل ختمی و کتوکونازول به ترتیب ≥ 50 و ≥ 32 میکروگرم در میلی لیتر بود (۳۲). در مطالعه حاضر MFC عصاره متانولی و اتانولی به ترتیب 5×10^3 و 125×10^2 میلی گرم در میلی لیتر محاسبه شدند. مطالعات مختلف نشان داده است که تعداد و محل گروه های هیدروکسیل در فنل موجود در گیاهان متفاوت است و روی قدرت میکروب کشی اثر دارد و به نوبه خود می تواند یکی از دلایل اختلاف نتایج در مطالعات مختلف باشد (۳۱).

References

1. Marcon MJ, Durrell DE, Powell DA, Buesching WJ. In Vitro activity of systemic antifungal agents against *Malassezia furfur*. *Antimicrob Agents Chemother* 1987; 31:951-3.
2. Khosravi AR, Eidi S, Katirae F, Ziglari T, Bayat M, Nissiani M. Identification of different malassezia species isolated from patients with malassezia infections. *World J Zoology* 2009; 4: 85-9.
3. Shadzi Sh. *Medical Mycology*. 11th ed. Esfahan: Jahadedaneshgahi 2001. [In Persian]
4. Patel M, Coogan MM. Antifungal activity of the plant *Dodonaea viscosa* angustifolia on *Candida albicans* from HIV-infected patients. *J Ethnopharmacol* 2008; 118:173-6.
5. Shilling E, Shilling A, Road V, Marcos S, Higgins P, Uratsu SL, et al. Characterization of polyphenol oxidase from walnut Matthew A. *J Amer Soc Hort Sci* 2008; 133:852-8.
6. Zargari A. *Medical plants*. 6th ed. Tehran: University of Tehran 1997. [In Persian]
7. Noumi E, Snoussi M, Hajlaoui H, Valentin E, Bakhrouf A. Antifungal properties of *Salvadora persica* and *Juglans regia* L. extracts against oral candida strains. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 2010; 29:81-8.
8. Sharafati-Chaleshtori R, Sharafati-Chaleshtori F, Rafieian-kopaei M, Drees F, Ashrafi K. Comparison of the antibacterial effect of ethanolic walnut (*Juglans regia*) leaf extract with chlorhexidine mouth rinse on *Streptococcus mutans* and *Sanguinis*. *J Islamic Dental Association Iran (JIDA)* 2010; 22:211-17. [In Persian]
9. Sharafati-Chaleshtori R, Sharafati-Chaleshtori F, Rafieian M. Biological characterization of Iranian walnut (*Juglans regia*) leaves. *Turk J Biol* 2011; 35: 635-9.
10. Zakavi F, Golpasandhagh L, Daraeighadikolaei A, Farajzadeh Sheikh A, Daraeighadikolaei A, Leilavi Shooshtari Z. Antibacterial effect of *Juglans regia* bark against oral pathologic bacteria. *Int J Dent* 2013; 2013:1-5.
11. Ali-Shtayeh MS, Abu Ghdeib SI. Antifungal activity of plant extracts against dermatophytes. *Mycoses* 1999; 42: 665-72.
12. Madani M, Khosravi Kh, Shirani M. Comparison of the in vitro affection of different *Allium jessiduanum* different strains of *Candida albicans* in vitro. *Lahijan Biol J* 2010; 3: 63-71. [In Persian]
13. Naeini A, Khosravi AR, Chitsaz M, Shokri H, Kamlnejad M. Anti-*Candida albicans* activity of some Iranian plants used in traditional medicine activate. *J de Mycol Med* 2009; 19:168-72.
14. Shams M, Rasaei Mj, Moosavi M, Razzaghi M. Identification of malassezia species in patient with pityriasis versicolor submitted to the Razi hospital in Tehran. *Iran Biomed J* 2001; 5: 121-6.
15. El-Kamali HH, EL-Karim EMA. Evaluation of antibacterial activity of some medicinal plants used in Sudanese traditional medicine for treatment of wound infections. *Acad J Plant Sci* 2009; 2: 246-51.
16. Zareii B, Seyfi T, Movahedi R, Cheraghi J, Ebrahimi S. Antibacterial effects of plant extracts of *Alcea digitata* L., *Satureja bachtiarica* L. and *Ferulago angulata* L. *J Babol Univ Med Sci* 2014; 16: 31-7. [In Persian]
17. Espinel-Ingroff AV, Pfaller MA. Susceptibility test methods: yeasts and filamentous in fungi. In: *Manual of clinical microbiology*, 9th ed, Murray PR, et al (Eds), Washington, DC: ASM Press. 2007. p. 1972.

18. Varalakshmi KN, Sangeetha CG, Shabeena AN, Sunitha SR, Vapika J. Antimicrobial and cytotoxic effects of Garcinia indica fruit rind extract. *American-Eurasian J Agric Environ Sci* 2010; 7:652-6.
19. Hoseini SS, Rudbarmohammadi SH, Joshaghani H R. Evaluation of antifungal activity of essential oil of Carvacrol on standard fluconazole sensitive and resistance strains of *Candida albicans*. *Medical Laboratory Journal* 2011; 5: 27-31. [In Persian]
20. Shariati A, Pordeli HR, Khademiyan A, Kyaie E. Evaluation of the antibacterial activity of the extracts of date palm (*Phoenix dactylifera L.*) fruits and pits on multi-resistant *Staphylococcus aureus*. *Food Technol Nut* 2010; 7:42-8. [In Persian]
21. Baron EJ, Finegold SM. Methods for testing antimicrobial effectiveness. In: Baily, Scotts, eds. *Diagnostic microbiology*. New York: Mosby. 1994.p.171-94.
22. Aderotimi B, Samuel A. Phytochemical screening and antimicrobial assessment of *Abutilon mauritianum*, *Bacopamonifera* and *Daturastramonium*. *Biokemistri* 2006; 18: 39-44.
23. Dahham SS, Ali MN, Tabassum H, Khan M. Studies on antibacterial and antifungal activity of pomegranate (*Punicagranatum L.*). *American-Eurasian J Agric Environ Sci* 2010; 9:273-81.
24. Gholampour-Azizi I, Rouhi S, Yahyayi F. In vitro Antifungal Activity of *Cucumis melo* on *Candida albicans*. *Zahedan J Res Med Sci* 2015; 17: 35-9. [In Persian]
25. Eloff JN. Which extractant should be used for the screening and isolation of antimicrobial components from plants. *J Ethnopharmacol* 1998; 60: 1-8.
26. Sharma RS, Mishra V, Singh R, Seth N and Babu CR. Antifungal activity of some Himalayan medicinal plants and cultivated ornamental species. *Fitoterapia* 2008;79: 589-91.
27. Shai LJ, McGaw LJ, Eloff JN. Extracts of the leaves and twigs of the threatened tree *Curtisia dentate* (Cornaceae) are more active against *Candida albicans* and other microorganisms than the stem bark extract. *South Afr J Bot* 2009; 75: 363-6.
28. Pereira JA. Walnut (*Juglans regia L.*) leaves: phenolic compounds, antibacterial activity and antioxidant potential of different cultivars. *Food Chem Toxicol* 2007; 45: 2287-95.
29. Ben Douissa F, Hayder N, Chekir-Ghedira L, Hammami M, Ghedria K, Mariotte AM, et al. New study of the essential oil from leaves of *Pistacia lentiscus L.* Anacardiaceae from Tunisia. *Flavour Fragrance J* 2005;20:410-14.
30. Lopez A, Hudson JB, Towers GHN. Antiviral and antimicrobial activities of Colombian medicinal plants. *J Ethnopharmacol* 2001; 77: 189-96.
31. Sharafati-chalesshtori A, Sharafati-chalesshtori R, Sharafati-chalesshtori F, Rafieian M. Antibacterial effects of ethanolic extract of walnut leaves (*Juglans regia*) on *Propionibacterium acnes*. *J Zanjan Univ Med Sci Health Services* 2010; 18:42-9. [In Persian]
32. Motaharinia Y, Rezaee MA, Zandi F, Hosseini W, Rashidi A, Ahmadi neaz M, et al. Comparison of the antifungal effect of Licorice root, *Althoa officinalis* extracts and ketoconazole on *malassezia furfur*. *Armaghane-Danesh* 2011; 16: 425-32. [In Persian]